

1 - 33a

1472. «Τοῦ πΚ. Ἰωάσαφ περιέτεμεν ὁ σ. Μεχμέτ ἐπὶ βήματος τὴν ὑπήνην (= γενειάδα) καὶ τοῦ ἐκκλησιάρχου τὴν ρίνα διέσχισε, διὰ τὸ μὴ ὑπακοῦσαι αὐτοῦς τῇ αὐτοῦ κελεύσει, δι' ἧς ἐζήτει ἄδειαν ἐκκλησιαστικὴν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Τραπεζοῦντος πρωτοβεστιάριον, ζώσης εἰσέτι τῆς αὐτοῦ νομίμου γυναικός, τοῦ γῆμαι τὴν τοῦ ἄρχοντος τῶν Ἀθηνῶν σύνεuvον, ἢ κατ' ἄλλους θυγατέρα . . . Εἶτα καταργεῖ καὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου τὸν αὐτὸν Ἰωάσαφ . . .»,
ἐν 202, σ. 17.

2 - 35a

1487. Κανουνναμές τοῦ σ. Βαγιαζήτ Β' κατοχυρώνει τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα τῶν τιμαριούχων,
ἐν 275a, σ. 838.

«Ἡ γῆ τοῦ πατρός του θεωρεῖται ὡς κληρονομικὴ τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ ἰδιοκτησία. Εἰς περίπτωσιν δὲ μεταβιβάσεως εἰς ἄλλον, ὁ υἱὸς ἐνηλικιούμενος, δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του. Ἐφ' ὅσον ἡ χήρα δὲν ἀφήρει ἀκαλλιέργητον τὸν ἀγρόν, τὸν ὅποιον διακατέχει, καταβάλλει δὲ τὴν δεκάτην ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τέλη, εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὸν νόμον νὰ τῆς ἀφαιρεθῇ ὁ ἀγρός».

3 - 42a

1514. Διαταγὴ τῶν Προβλεπτῶν G. Pasqualigo, Ottavio Zen καὶ Marco Loredan ἐπεκτείνουσα καὶ εἰς τὰς νήσους Κεφαλληνίαν καὶ Ζάκυνθον τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1835 ἰσχύουσαν ἐν Κρήτῃ διαταγὴν τοῦ Foscarini, δι' ἧς, πρὸς περιστολὴν τῶν καταχρήσεων ὠρίζετο ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι τότε μόνον παρέχουν βεβαιώσεις περὶ καταβολῆς χρημάτων εἰς ἐκτέλεσιν συμφωνιῶν, ὅτε ἡ καταβολὴ γίνεται ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ μαρτύρων,
ἐν 179a, σ. 43 καὶ ΓΑΚ, Κῶδιξ 229 Κεφαλληνίας, φ. 20β.